

صانعہ بتوں
پیغمبر ارشعبہ پنجابی
لاہور کا لج براۓ خواتین یونیورسٹی، لاہور

پنجابی ناول نگاری دی روایت روایت

Abstract:

Novel writing is an art which was principally introduced by the English writers. This article provides information about novel with special reference to Punjabi novel alongwith detailed history of novels published in Punjabi from 1897 to 2016.

ایہ گل حقی اے پئی ساڑا ماضی نشر دی نسبت نظم دے حوالے نال یو ہتا بھروسائے جاندار رہیا اے تقریباً سارے دا سارا پنجابی ادب نظم دی صورت وچ لکھیا ہویا اے سکھ گروں دیاں ساکھیاں تے کچھ تشریحیاں نشوچ نیں پر اوہناں وچ کدیاں دی زبان پنجابی دی بجائے ہندی اے ایس ائی اوہناں نوں پنجابی نشری ادبی وچ نہیں رکھیا جاسکدا۔ پنجابی نشر دا باقائدہ آغاز انگریزی عہد توں ہوندا اے۔ نشر دارواج انگریزاں تے عیسائی پادریاں نے پایا۔ 1857ء وچ جدوں انگریزاں بر صیرتے قبضہ کر لیا تے اوہناں تھاں سکول کالج تے یونیورسٹیاں کھولیاں تاں جے انگریزی تہذیب ترقی کر سکے ایس نوں تعلیمی نظام نوں عام کرن ائی یو۔ پی تے پنجاب دے محلہ تعلیم نے دیوواں، جادو ٹونے تے پریاں نالے خیالی کہانیاں دی تھاں اصلاحی تے معاشرتی کہانیاں لکھان ائی آکھیا۔ جیویں حافظ عبدالحیم سرشار اپنی کتاب ادبی چھلاں وچ لکھدے نہیں:

”سرسید احمد خاں دی تجویز مطابق یو پی تے پنجاب دے گورنرزاں نے لکھاریاں نوں سرکار و لوں انعام دین دا اعلان کیتا چمدی وچ نال لکھن والیاں دا حوصلہ ودھیا تے وہرم سنگھ دا قصہ سورج پور دی کہانی، سودھی کبودھی دی کہانی تے رسوم ہندو رگیاں کتاباں لکھیا گئیا۔“⁽¹⁾

ناول نگاری دافن ساؤے ملک وچ اک پرڈیکی دی حیثیت نال آیا پر ایس سرز میں تے نہ صرف ایس نوں اپنایا گیا سکوں ناول توں پوری طرح اپنا بنا لیا۔ ابتداء وچ جبڑے ناول لکھے گئے اوہناں وچ دھار کم یعنی مذہبی رنگ تے اخلاقی فضانمایاں اے۔ اقبال صلاح الدین ہوراں موجب ناولاں نوں چار دوراں وچ ونڈیا جاسکدا ہے۔ احمد حسین قریشی ہوراں دی ناولاں نوں چار دوراں وچ ونڈیا اے۔ حمید اللہ باشی ناولاں دی دور ونڈ کر دیاں ہوئیاں ناول نگاری بارے وسدے نیں:

”سٹھان سترال ورھیاں وچ سیکنڈرے ناول لکھے گئے نیں جہناں وچ ملکی سیاست، ہندو مسلم نفاق، معاشرت، تعلیم، انگریزی تہذیب تے اوہدیاں خرابیاں پینڈو جیوں تے اوہدے نال تعلق رکھن والے معاملیاں تے مسئلیاں تے چانن پایا گیا اے۔“⁽²⁾

اردو ناول دی ترقی تے مقبولیت نوں ویکھ دیاں ہوئیاں پنجابی لکھاریاں نے دی اپنی زبان وچ ناول لکھنے شروع کیتے بھائی ویر سنگھ امرتسری پنجابی واپسیا ناول نگاریاں جاندا ہے۔ ڈاکٹر گوبال سنگھ درودی آکھدے نیں:

”پنجابی وچ بھائی ویر سنگھ نوں ایہدا موڈھی نیا اے جنخے گورو صاحبان دی ساکھیاں نوں ناول ڈھنگ تے بیان کرن توں او 1897ء وچ سندھی نام دا ناول لکھ کے پنجابی وچ ناول لکھن دی ریت پائی۔“⁽³⁾

بھائی ویر سنگھ توں او ہور بہت سارے لکھاریاں نے کئی ناول لکھے پر اوه گورکھی وچ ہون پاروں عام لوکائی تیکرہ اپڑ کے۔ بھائی ویر سنگھ توں بعد چون سنگھ شہید، موبہن سنگھ وید، ماسٹر تارا سنگھ تے ناک سنگھ نیں جہناں ناول نگاری دے فن نوں اگے ٹوریا۔ پنجابی ناول دے ایس سکھی دور وچ ناگن سنگھ نوں سبھ ناول زیادہ ناول لکھن پاروں شہرت حاصل ہوئی۔ اوہناں دے 35 ناول شائع ہوئے اوہناں دی ناول نگاری بارے انسائیکلو پیڈیا آف انڈرین لائزچر وچ انج ذکر آیا اے۔

”It was however, at the hands of Nanak Singh (1897-1973)

that the Punjabi Novel matured fully. He can rightly be

called the father of Punjabi Novel.“⁽⁴⁾

پنجابی سکھی ناول نگاری دے دور وچ اک مسلمان ناول نگار میراں بخش منہاس نے ناول جٹ دی کرتوت لکھن پاروں خاصی شہرت حاصل کیتی۔ اوہناں بارے ایس طرح لکھیا جاندا ہے:

”میراں بخشش منہاس پہلا مسلمان لکھاری اے جتنے پنجابی وچ ناول لکھیا۔“ جتنے دی کرتوت“ وچ او بنے پینڈو جیون دی اک جھاکی وکھائی اے۔“⁽⁵⁾

پاکستان بنن گروں پنجابی ناول دا دوجا دور شروع ہوندا اے ایس ویلے بوہت گھٹ ناول لکھے گئے۔ پاکستان بنن گروں سبھ توں پہلا چھاپے چڑھن والا ناول جوش افضل دین دا ناول ”برکتے“ اے۔ ایس توں او افضل احسن رندھاوا تے عبدالحمید بھٹی ہوراں ناول دے میدان توں خالی نہ رہن دتا۔ ڈاکٹر انعام الحق جاوید افضل احسن رندھاوا بارے لکھدے نیں:

”اس دور کیسب سے اہم اور نامور پنجابی ناول نگار افضل احسن رندھاوا ہیں رندھاوا نے اپنی کہانیوں اور ناولوں میں پنجاب کے دلیر اور سورما مردوں کے بلند حوصلے اور شجاعت کو موضوع بنایا ہے۔ قلم کے دھنی ہیں اور ناول نگاری کے میدان میں قلم بھی تکوار کی طرح چلاتے ہیں۔“⁽⁶⁾

پاکستان بنن گروں 1947ء توں 1970ء تک ”برکتے“، ”حیدا“، ”دیوا“ تے ”دریا“ توں او ”سانجھ“ ورگے صرف چار ناول چھپ کے سامنے آئے۔ ایس توں بعد پنجابی ناول نگاری دا سلسلہ بند ہو گیا۔ 1971ء توں لے کے 1980ء تک دے دس سال دے عرصے وچ پندرہ پنجابی ناول چھپے۔ ڈاکٹر انعام الحق جاوید لکھدے نیں:

”نازو 1971ء میں طبع ہوا اور اس ناول پر انہیں فرید ایوارڈ دیا گیا یہ ناول پنجاب یونیورسٹی کے ایم اے پنجابی کے کورس میں بھی شامل کیا گیا۔“⁽⁷⁾

ایس دور وچ پنجابی ناول نے بہت ترقی کیتی تے ایس دور دیاں ناوالاں وچ پاکستان بنن توں پہلے دا معاشرہ وکھایا گیا اے ایس دور وچ سراں یکی لجج وچ وی ناول لکھے گے۔ 1972ء وچ ڈاکٹر محمد باقر دا ناول ”بھٹھ“، ”تجھیت ہو یا ایہہ اک نکا جیہا ناول اے پر ایہدے وچ اک تاریخی، معاشرتی تے سوانحی ناول والیاں ساریاں خوبیاں موجود نیں۔ ایسی وجے اے پئی ایہہ ناول ایم اے پنجابی دے سلیبیس وچ شامل کیتا گیا اے۔ ایس ناول بارے ڈاکٹر نسرین مختار لکھدیاں نیں:

”1972ء وچ محمد باقر دا ناول ”بہٹھ“ تخلیق ہویا ایہہ اک معاشرتی ناول اے۔“⁽⁸⁾

1973ء وچ پنجابی دا جاسوی ناول گلوکھیا گیا۔ 1974ء وچ راجا محمد احمد دا ناول ”کھیدہ مقتدراء دی چھاپے چھیا ایہہ دی اک روحاںی لکھت اے۔ 1975ء وچ تن ناول چھاپے چھسے اہناں ناوالاں وچوں دو فخر زمان دے جد کہ اک ناول اعجاز الحنفی دا لکھیا ہویا اے۔ اعجاز الحنفی دا ناول ”سکے پانی“ 1975ء وچ چھپیا تے فخر زمان دے دو ناول ”ست گواچے لوک“ تے ”اک مرے بندے دی کہانی“ عالمتی ناول نیں علامتی ناول نیں علامتی ناول را یہیں پنجاب دے سیاسی، سماجی تے معاشرتی حیاتی دیاں تصویریں لکھیاں گئیاں نیں۔⁽⁹⁾

مستنصر حسین تارڑ دا ناول ”پکھیرو“ 1976ء وچ چھاپے چھیا۔ ایہہ اک عالمتی ناول اے تے ایہدے وچ کھوتے نوں عالمت بنایا گیا اے۔ غلام حسین دا ناول ناہلیاں دی چھاپ 1978ء وچ چھپیا ایہہ اک رومانوی ناول اے۔ ”نال میرے کوئی چلے“، ”احمد سلیم دا ناول اے جہڑا 1976ء وچ چھپیا۔ احسان بٹالوی دا ناول ”کہانی اک اجز دی“ 1978ء وچ چھپیا۔ اصغر شاہی دا ناول ”پریت“ جہدے وچ قیام پاکستان توں پہلے دا معاشرہ وکھایا گیا اے۔ 1984ء وچ کہکشاں ملک تے نرین بھٹی دے ناول سامنے آئے۔ 1984ء وچ نرین بھٹی دا ناول ”نجل“ چھپیا۔ جہدے وچ اک کڑی پھل دی کہانی بیان کیتی گئی اے۔ ایس سال ای کہکشاں ملک دا ناول دی چھپیا۔ کہکشاں ملک دا ”چکر رنگی موئی“ 1984ء وچ ای چھپیا جیہڑا اک سوائچی ناول اے۔

1986ء وچ فرزند علی دا ناول ”تائی“ چھپیا۔ ایس ناول دا مرکزی کردار ”تائی“ اے فیر 1988ء وچ صفیہ صابری دا ناول ”سدھراں دے پھل“ چھپیا ایہہ اک رومانوی ناول اے۔ فرزند علی دا ای اک ہور ناول ”اک چونڈھی لوں دی“ جیہڑا 1994ء وچ چھپیا تے اوہناں دا تیجا ناول ”بھنجل“ اے جیہڑا 1995ء وچ چھپیا ایہہ اک سوائچی ناول اے۔ ڈاکٹر انعام الحنفی جاوید فرزند علی بارے لکھدے نیں:

”فرزند علی تھلے طبقے کا ایسا فرد ہے جس نے زندگی کی تنبیخوں کا صرف مشاہدہ ہی نہیں کیا بلکہ ان سے گزرائی ہے اپنے تجربات کو من و عن بیان کر دینا اس کے لئے کچھ مشکل نہیں تھا۔“⁽¹⁰⁾

فخر زمان ہوریں بوجہت وڈے ناول نگار نیں تے ہن تکریث ناول لکھ چکے نیں ”بندی وان“،

”بے وطن“، ”کمدات“، ”ست گواچے لوک“ تے ”اک مرے بندے دی کہانی“ پر اوہناں نوں بوہتی شہرت ”بندی وان“ تے ”بے وطن“ توں حاصل ہوئی۔ فخر زمان بوجہت وڈے شاعروی نیں تے ادبی کانفرنس اس وچ شرکت وی کر دے نیں ایسے لئی تحریر وچ نواں انداز تے جدت پیدا کرن دے گرتوں جانوں نیں۔ ڈاکٹر انعام الحنف جاوید ہوریں اپنی کتاب وچ لکھدے نیں:

”کمدات (1996ء) جیویں کرناں توں ای ظاہر اے پیٹھلے طبقے دی

نماسندگی کرن والے اک فرد دے عکس تے بنی اے جہنوں ناول نگارنے

عشق دا ناں دتا اے تے جیہوں تھاں تھاں حقارت نال کمدات کہہ

کے بلایا جاندا اے۔“⁽¹¹⁾

ایسے طرح ناول نگاری دا ایہہ سلسلہ اگے ودددار جیا تے فیر منشا یاد دا ناول ”ناواں ناواں تارا“ تخلیق ہویا۔ ناول ”ناواں ناواں تارا“ 1997ء وچ تخلیق ہویا ایس ناول تے اک ڈرامہ ”راہیں“ بنایا گیا جیہڑا ہر طبقے وچ بہت مشہور ہویا، ایہہ ڈرامہ پیٹی وی تے چلدا سی۔ ناول ”ناواں ناواں تارا“ وچ شہری تے دیہاتی زندگی نوں بڑے حقیقی انداز نال بیان کیجا گیا اے۔ ایس توں اڈھ اخلاقی قدر اس دے ودھائی طبقاتی وڈنؤں وی موضوع بنایا گیا اے۔

ایس دور وچ ایہناں توں علاوہ ہور ناول تے ناولث وی چھاپے چڑھے جہناں وچ جمیل احمد

پال، زاہد حسن، میر تھاں یوسفی تے عذرا وقار دے ناول شامل میں۔ 1995ء توں بعد جیہڑے ناول نگار

سامنے آئے اوہناں بارے ڈاکٹر انعام الحنف جاوید لکھدے نیں:

”ایس دور وچ ایہناں توں علاوہ کچھ ہور ناول تے ناولث وی چھاپے

چڑھے جہناں وچوں جمیل احمد پال دا ”عذاب دن عذاب راتاں“

(1999ء) زاہد حسن دا ”عشق تازے آدمی“ (1999ء) میر تھاں یوسفی

دا ”کھدو“ (2002ء) تے عذرا وقار دا ”بآگاں والے راہ“ (2003ء)

قابل ذکر نیں۔“⁽¹²⁾

2003ء توں مگر 2005ء وچ فخر زمان دا ناول ”توں کہ میں“ چھاپے چڑھیا ایس توں اڈھ

میر تھاں یوسفی دا ناول ”کالا چانن“ تے راتی گبول دا ”جمن دشمن“ 2005ء وچ چھاپے چڑھے، ایسے طرح

2006ء وچ رفت دے دو ناول ”ویرے چھے وچ پر دیں“ تے ”ہسپتال“ تے نذر کبوٹ دا ناول ”دریا“

برد، چھاپے چڑھے۔ 2007ء وچ فوزیہ رفیق داناول ”سکینہ“ شائع ہویا۔ 2014ء وچ نین سکھ داناول ”مادھوال حسین (لاہور دی ولیل)“ شائع ہویا، انچ ای 2015ء وچ زاہد حسن داناول ”قصہ عاشقان“ تخلیق ہویا تے 2016ء وچ ”تی دھرتی“ زاہد حسن ہوراں نے لکھ کے پنجابی ناول نگاری وچ اپنا نام کمایا۔

پنجابی زبان وچ لکھے جان والے ناولاں توں اوہ دوجیاں زباناں وچ لکھے گئے ناولاں دے پنجابی ترجمے دی ہوئے جہدے نال ناصرف پنجابی زبان دے کھیڑ وچ واوھا ہویا سگوں سانوں ایہہ دی جائکاری ملی پئی دوجیاں زباناں وچ ناول کیس طرح لکھے جاندے نیں۔
ہن تائیں پنجابی زبان وچ کئی ناول لکھے گئے نیں جیسا کہ اپنے موضوعات دے اعتبار نال وکھو وکھ نہیں۔ ڈاکٹر عصمت اللہ زاہد ناول دے ارتقاء بارے لکھدے نیں:

”پاکستان بنن توں بعد پنجابی بچ ناول دی روایت بجاویں بالکل نویں

کی پر 1947ء توں 2004ء تک تقریباً 69 ناول چھپے۔“⁽¹³⁾

پنجابی دے سارے ناولاں دا جائزہ لین مگروں ایہہ گل محل کے آوندی اے پئی ایس عرصے دے دوران چھاپے چڑھے ایہہ ناول متنوع موضوع تے لکھے گئے نیں تے جے پنجابی لکھاری ایسے جوش جذبے بہت تے محنت نال کم کر دے رہے تاں اوہ دیا دوڑنیں جدوں پنجابی ناول نگاری اک اچا مقام حاصل کرلوے گی۔

حوالے

- 1 عبد الحمید سرشار، حافظ، ادبی چھلان، (لاہور: عزیز پبلشرز، 1992ء)، 88۔
- 2 اونچی، 88۔
- 3 انعام الحق جاوید، ڈاکٹر، پنجابی ادب دا ارتقاء، (لاہور: عزیز بکڈ پو، 2004ء)، 139۔
- 4- Tanseem N. S, Novel Punjabi Encyclopedia of Indian Literature, Vol.IV (Dehli: Sahitya Akademi, 1991), 2989.
- 5 اقبال صلاح الدین، لعلان دی پنڈ، (لاہور: عزیز بکڈ پو، 1997ء)، 201۔

- 6 اوہی، 214۔
- 7 قریشی احمد حسین قلعداری، پنجابی ادب کی مختصر تاریخ، (لاہور: مکتبہ میری لاہوری، 1972ء)، 219۔
- 8 نسرین مختار، ڈاکٹر، پاکستانی پنجابی ناول دا ارتقاء، (لاہور: پاکستان پنجابی لفڑی سانجھ، 2010ء)، 41۔
- 9 ڈاکٹر اختر جعفری، پنجابی ادبی صنفان، (لاہور: ایمپریم پبلشرز، 2003ء)، 373۔
- 10 ڈاکٹر انعام الحق جاوید، پنجابی زبان و ادب کی مختصر تاریخ، (اسلام آباد: مقتدرہ قومی زبان، 1997ء)، 240۔
- 11 پنجابی ادب دا ارتقاء، 195۔
- 12 اوہی، 217۔
- 13 نسرین مختار، ڈاکٹر، پنجابی ناول دا ارتقاء، (لاہور: لاہور کالج برائے خواتین یونیورسٹی، 2007ء)، 10۔

